

Máš tucty známých, ale kdo tě zná,
máš vlastní píseň, kdo však ví jak zní,
máš pocit, že jsi zakutálená,
jak drobná mince pod rohožkou dní.

Já však rozeznávám zvuk chůze, co se odráží,
od výloh hlučných pasáží, tvou samotu, tvé závaží,
já vždy rozeznávám tvé boky, když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí, tvou vůni mezi tisíci,
já vždy rozeznávám - hravě rozeznávám.

Máš pravdu, ale kdo ti za ni dá,
máš hlavu plnou utajených snů,
máš podezření, že jsi vlastně zbytečná,
jak malá piha skrytá pohledům.

Já však rozeznávám zvuk chůze, co se odráží,
od výloh hlučných pasáží, tvou samotu, tvé závaží,
já vždy rozeznávám tvé boky, když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí, tvou vůni mezi tisíci,
já vždy rozeznávám - hravě rozeznávám.

Máš svoje léta, právě jako já,
máš na čase jít už vlastním barvám vstříc,
má lásko nejsi nejsi neviditelná,
já věřím, že ti budu moci říct.

Já vždy rozeznávám tvé boky, když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí. tvou vůni mezi tisíci.
já tě rozeznávám jak, vlčí máky v osení,
jak prsten mezi dlážděním, tvá gracie se nemění.
Já to rozeznávám....